

COMPRA, LEE, DIFUNDE

**La Verdad nº 99**

(octubre de 2018)

**Las tareas de construcción de la IV Internacional**

Rusia, Palestina, Unión Europea, México...

**LA VERDAD**

Las tareas de construcción de la IV Internacional  
Rusia, Palestina, Unión Europea, México  
Migración e imperialismo  
Nuevas formas de explotación en la economía digital



## Gran Bretanya: L'atzucac parlamentari planteja el problema de l'acció dels treballadors

La crisi a Gran Bretanya, després de la votació perduda en el Parlament sobre l'acord pactat amb la UE per portar a terme un **BRÉXIT** ordenat és l'expressió més clara de l'atzucac que representa **per a tots els pobles i treballadors** d'Europa la Unió Europea.

En efecte aquesta votació és una derrota històrica: 118 diputats conservadors han votat contra el pla de Bréxit elaborat pel Govern i la Unió Europea. Una derrota com no s'havia vist des de fa gairebé 100 anys.

És un altre cop majúscul a tot benefici de les institucions de la Unió Europea, que es va aixecar per a garantir la dominació del capital financer a Europa. Immediatament, Àngela Merkel va declarar: *"Treballaré fins a la fi per a trobar una solució acordada, per a mantenir la millor relació possible (amb Londres)"*. Per altra banda Macron, dins d'un pou de difícil sortida per la crisi de les armilles grogues, ha declarat sobre l'obertura de noves negociacions: *"mirarem, tal vegada es pugui millorar un o dos punts, no crec que molt perquè hem anat fins al límit del que podíem acordar; i ara, per a tractar de resoldre un problema de política interna britànica, no deixarem de defensar els interessos dels europeus. [...] Ho mirarem però jo vigilaré això, considero que és el mandat que he rebut i que ha estat ben defensat pel President del Consell Europeu, Donald Tusk, i pel nostre negociador, Michel Barnier"*, en una paraula, que no cedeix en res però passa el cas a la Comissió i a Barnier, que és tant com una confessió d'impotència. Tony Blair, exprimer ministre i inspirador de la part més dretana del Partit Laborista, explica: *"Un segon referèndum és l'única manera de tancar el debat"*. Denunciant el referèndum de 2016 i l'atzucac actual, tots voldrien fer marxa enrere, fer com si res hagués ocorregut. Per a l'ala més propra a Blair del Partit Laborista, un segon referèndum o una "votació popular" és també la forma d'afeblir a Corbyn.

L'altra opció seria endarrerir la data oficial de sortida de la UE, fixada per al 29 de març, però això comportaria un re-

tard de dos anys, la qual cosa apareixeria com una maniobra per a enterrar la votació de 2016. No obstant això, aquest termini permetria trobar un compromís en el Parlament britànic, que ningú creu possible d'aquí al 29 de març. May s'ha dirigit a tots els partits per a obrir una discussió, Corbyn s'ha negat a participar. En efecte, la situació del Partit Laborista no és la mateixa des que Corbyn va ser triat, dues vegades seguides, per una àmplia majoria de la base del partit i dels sindicats i amb l'afluència massiva de nous afiliats. El Govern May, abans de la votació va intentar, ignorant en Corbyn, arribar a un acord amb responsables sindicals i el grup de diputats blairistes (o sigui la dreta del Partit Laborista), arribar a un acord perquè votessin el document, justificant aquest suport com la única manera de defensar els drets dels treballadors. Aquest intent va fracassar, només dos diputats laboristes es van abstenir. Després Corbyn va presentar una simbòlica moció de desconfiança contra May que va ser rebutjada per la mínima.

Per als dirigents europeus un retard accentuaria una mica més la crisi de les institucions, quan falten pocs mesos per a les eleccions europees. Eleccions que tots voldrien veure com a mitjà per a dotar-se d'una nova legitimitat en els seus propis països, o almenys per a limitar els estralls.

### La incapacitat del capital d'unificar el mercat europeu

L'entrebanc és total. Però la incapacitat de les institucions parlamentàries britàniques per a resoldre el *Bréxit*, així com l'atzucac en què es troba el parlamentarisme alemany, la monarquia espanyola o el bonapartisme francès expressen en el fons, més enllà de les formes institucionals, la crisi del capital financer, la crisi del sistema basat en la propietat privada dels mitjans de producció. La crisi de descomposició de la UE ha pres la forma aguda del *Bréxit* pel lloc que ocupa la Gran Bretanya com exprimer potència financera i colonial del món. El *Bréxit* ha estat per a algunes fraccions del capital britànic un intent de superar la seva pròpia decadència escapolint-se de les servi-

tuds de la UE. Servituds que només expressen el que Alemanya ha deixat molt enrere a la Gran Bretanya en la carrera entre imperialismes. El *Bréxit* expressa també, des del punt de vista del capital, la contradicció entre la unificació del mercat europeu i la dominació d'aquest mercat pel capital financer privat. Des de fa dècades, el mercat britànic s'ha bolcat als països de la UE, fins i tot tenim el cas de la City, que des dels anys 80 ha ocupat un lloc desmesurat en l'economia britànica. Com més es prolongui l'atzucac, més pren forma la perspectiva d'una sortida sense acord, la qual cosa terroritza a tothom. Això seria síndrom del restabliment d'aranzels en el comerç amb els països de la UE, la qual cosa afecta també a les empreses nord-americanes, australianes o japoneses implantades al Regne Unit, que per a elles és un pont cap al mercat europeu.

Aquest intent de superar la seva decadència es recolzava en particular en la relació privilegiada amb els Estats Units. Però quatre mesos després del referèndum, l'elecció de Trump va donar una gran accelerada a la crisi. La voluntat de Trump de qüestionar, fins i tot de manera provocadora, totes les relacions entre imperialismes establertes des de 1945 i reforçades des de 1991, per a imposar els interessos dels capitals nord-americans, el programa de "Amèrica el primer", només podia dinamitar de cop les il·lusions del Regne Unit i aquest fet va quedar evidenciat des del primer moment.

El que aquí es planteja és el problema de la unificació del mercat europeu per a respondre a les necessitats dels pobles europeus, tasca que el capital financer – dominat pel capital nord-americà, no pot realitzar.

### La responsabilitat del Partit Laborista

Tot això agreuja les dissensions, vacil·lacions i fugides cap endavant en el si del Partit Conservador, i de forma diferent, en el Partit Laborista.

Malgrat la campanya de premsa que parla d'un afebliment de Corbyn, aquest per contra gaudeix d'un suport important, perquè manté, malgrat les pres-

sions dels partidaris de les polítiques de Blair i dels conservadors, la línia adoptada pel congrés del partit: eleccions generals al més aviat possible, en les quals el Partit Laborista es compromet a respectar la votació de 2016 i a negociar un acord amb la UE que protegeixi els llocs de treball i permeti que el govern apliqui el seu programa favorable als serveis públics, els drets socials i la reindustrialització del país. Però els laboristes no podran fer fora del govern als conservadors i triar un govern laborista que respongui a les seves reivindicacions només amb mocions de censura. L'atzucac actual planteja la qüestió de quina ha de ser l'acció independent de la classe obrera, dels sindicats i de

les instàncies del Partit Laborista per a organitzar una campanya de manifestacions de masses que obligui a May a dimitir. Fer fora als conservadors per a establir un govern que respongui a les reivindicacions vitals, la classe obrera obriria la perspectiva de la unió dels pobles d'Europa.

No és una crisi britànica o només britànica, els imperialismes europeus viuen una situació creixent de marginalització en el mercat mundial, incapaços de competir i amenaçats de ser expulsats en sectors sencers, per exemple l'amenaça de desmantellament del sector de l'automòbil. I la Unió Europea, lluny de ser una protecció per als interessos capitalistes, és cada vegada més un obstacle,

incapaç si més no de coordinar polítiques comunes.

Des del punt de vista dels interessos dels treballadors i dels pobles, **NO HI HA MARXA ENRERE SOBIRANIS-TA** o sigui la volta a un bon capitalisme "nacional".

El que planteja la crisi de la UE i de tots els règims europeus és la necessitat de l'expropiació del capital i aplanar el camí als Estats Units Socialistes d'Europa, alliberats de tota explotació i opressió i de l'obstacle que signifiquen les fronteres nacionals.

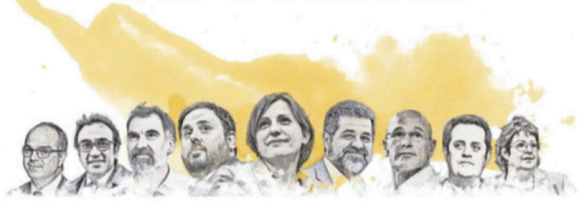
Aquesta perspectiva només es possible per l'acció dels treballadors arrossegant a les seves organitzacions de tots els pobles d'Europa.

## MITIN INTERNACIONAL

**POR LA LIBERTAD DE LOS PRESOS REPUBLICANOS CATALANES  
DEROGACIÓN DE LA LEY MORDAZA  
Y DEL ART. 315.3 DEL CÓDIGO PENAL**

**26 DE ENERO 11H  
ATENEU DE MADRID**  
Calle del Prado, 21, <M> Sol o Antón Martín

### 3er BOLETÍN



CONTINUACIÓN DEL DEBATE  
POR LA REPÚBLICA DEL 2º BOLETÍN

*Ante la situación económica y política el movimiento  
obrero y popular se defiende con  
solidaridad y República*

COMITÉ POR LA ALIANZA DE TRABAJADORES Y PUEBLOS

## El CATP publica un nou butlletí com a contribució al debat per la República

Podreu trobar aquest butlletí en

[http://www.informacionobrera.org/  
catp-boletin-por-la-republica/](http://www.informacionobrera.org/catp-boletin-por-la-republica/)

En la seva portada trobareu la convocatòria del **Mítig Internacional per la llibertat dels presos catalans** que se celebrarà en l'Ateneu de Madrid (carrer del Prat 21 - prop del metre de Sol o Antón Martín) del pròxim dissabte 26 de gener a les 11 del matí.



## Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reus, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reus, et proposem que subscriuguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: [inforposi@gmail.com](mailto:inforposi@gmail.com)

o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal



**Partit Obrer Socialista Internacionalista**  
Secció a Espanya de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid  
Telèfon: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01  
<http://www.posicuarta.org>  
Busca'ns en Twitter: @posicuarta